

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120208002
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5120208002.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: C.. U. B., O.. X.X.XXXX, Z. V. I. XXXX/XX, Ž., Š. D. F., P. K.: L.. R. X.E., R. F. F. X. D. XX, Ž., C.: XX XXX XXX, P. Ž.: U.. C. B., O.. XX.X.XXXX, Z. V. F. XXXX/XX, Ž., P. K.: L.. E. B., R. F. F. H. XXX/X, Ž., o zaplatenie 1.672,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.004,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.004,56 Eur od 17.7.2020 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 23,14 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 15.7.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.672,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 697,92 Eur od 9.10.2018 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 974,28 Eur od od 17.7.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný nadobudli vlastnícky podiel 1/4-tiny, každý z nich na základe uznesenia 15D/60/2017, D not 54/17, zo dňa 19.6.2018, vydaného notárom - súdnym komisárom JUDr. Zuzanou Kolembusovou so sídlom Notárskeho úradu Moyzesova 31, 010 01 Žilina, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.6.2018, spolu F. D. H. XXD/XX/XXXX, Y. O. XX/XX, K. Y. XX.X.XXXX, M. O. P. Y. XX.X.XXXX, R. Z. M. O. K.Í. O. Okresnom Ú. Ž., M. D., O. G. Č.. XXXX M.. Ú. Ž., Y. Č.. F. XXXX F. O. P. M.-N. P.. Č.. XXX K. P. R. O. D. X. XXX U.X, P. M.-N. P.. Č.. XXX K. P. R. O. D. X. XXX U.X, P. M.-N. P.. Č.. XXX K. D. X. XXX U.X. K. 1.-C. O. Ž.R. O. K. Y. K., X. M. V. P. P. Č.. X. XXXXX/XXXX. E. K. Y. XX.XX.XXXX X. M. X. O. Okresnom F. X. Ž. P. F.. K.. XXC/XX/XXXX V. X. P. M. O. H. Z. F., Ž. P. F. M. X. H. O. F. K. R. O. F. P.Ú. Y. X. X. Ž.. X. H. E. X. X. O. W. P. E., Z. P. F. P. Z. E., Ž. R. Ž. F. P.U. F. M. P. O. M. Y. P. Z. Ž.. D. Y. F. U. Ú. M. XX.X.XXXX Y. Y. XX.X.XXXX V. Ú. M. P. K. P. Ú. X. X.R. M. F. P. 1.-C. X. O.H. F. R. O., M.Ž. E. Y. R. D. Y. XX.X.XXXX, Z..L.. Y. O. P. P. H. D. Y. X. P. 1.-C. R. 1.-C., O.L. X. I. P. B. Ž. V. P. Ž., D. Č. F. P. Y., R. Z. X. K. Ú., P. R. X. D. Y.D. F.. Ž. P. X. E. X. H. I. X. K. X. I. P. D. Ž. N. F. X. F. XXXX,XX EUR, R. Z. P. P. E. R. U. X. X. Z. X. - X. R. F. X. F. XXX,XX Eur, P. R. X. X.XXX,XX Eur, P. - F. X. F. XXX,XX Eur, W. X. F. XX,XX Eur R. W. X. F. XX,XX Eur. Ž. F. X. Ž. F. P. P., Ž. M. Y. E. F. D. K. R. X. P. F. V. O.Đ. H. P. F. F. O. V. F. Ž.. Ž. D. X. Ž. O. Ú. P. F. F. X. O., R. Z. P. P. Ž.R.: X. X. M. F. XXX,XX EUR G. K. Y.R. XX.X.XXXX, M. Y. Y. X.XX.XXXX D. XX.XX B.. O. Ž. W.-U. R.. P. G. K. Ž. Z. F. Y. K. Y. XX.X.XXXX, M. F. X. F.N. R. O., V. X. Y. X.XX.XXXX, R. O. U. H. E. Ž. P. K. Y. X.XX.XXXX P. P. K. F. M., Ž. Ž. G. P. X. X.Ť. M. F. XXX,XX EUR W.-U. K. Y.R. XX.XX.XXXX, XX:XX B.. X. E. U. H. U. Ž. U. Y. F. H., V. U. P. X-Y. G. O. Ú., B. P. P. R. §. XXX D.. X. N.

X. F. F. §. XXX D.. K. U. P. X. Y. O., R. Y. O.. Žalobca sa nad rámec svojej zákonnej povinnosti sám a v celom rozsahu podieľal na hospodárení so spoločnou vecou. Žalobca mal snahu vyriešiť mimosúdne úhradu pomernej časti nákladov súvisiacich s domovou nehnuteľnosťou, žiaľ neúspešne, a preto sa musel so žalobou obrátiť na súd. Za týmto účelom taktiež preukazuje vynaložené finančné prostriedky na udržanie a neznehodnotenie nehnuteľnosti, v konkrétnom prípade úhradou vo vzťahu k dodávateľom služieb. Vynaložením finančných prostriedkov zo strany žalobcu za žalovaného, ktorý mal svoju zákonnú povinnosť plniť titulom spoluvlastníckeho podielu, došlo k plneniu žalobcu za žalovaného.

3. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu sp.zn. 46C/54/2020 zo dňa 22.7.2020. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný dňa 5.8.2020 odpor, a tak súd uznesením zo dňa 10.9.2020 platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu. Voči uzneseniu o zrušení platobného rozkazu podal dňa 6.10.2020 žalobca sťažnosť, ktorú súd uznesením zo dňa 7.12.2020 (č.l. 220) zamietol. Voči tomuto uzneseniu podal žalobca ústavnú sťažnosť, ktorú Ústavný súd SR uznesením sp.zn. II. ÚS 83/2021 odmietol (č.l. 387).

4. V podanom odpore (č.l. 145) žalovaný uviedol, že na základe Uznesenia Okresného v Žiline zo dňa 07.07.2020, spisová značka 25C/74/2018 bol schválený zmier medzi účastníkmi - žalobcom a žalovaným, kde bolo podielové spoluvlastníctvo vyporiadané tak, že predmetné nehnuteľnosti, teda aj dom pripadli do výlučného vlastníctva žalobcu a žalobca sa zaviazal vyplatiť na vyrovnanie podielu sumu 54.476,00 Eur žalovanému. Súd konanie o zaplatenie 936,51 Eur zastavil, čo predstavovalo sumu, ktorú si žalobca v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva uplatňoval ako náklady na užívanie nehnuteľnosti, ktoré by mu mal žalovaný zaplatiť vzhľadom na jeho podiel. V rámci uzatvorenia súdneho zmierného sa účastníci, teda žalobca a žalovaný dohodli aj na vyporiadani vzájomných záväzkov uplatňovaných z titulu hradenia nákladov súvisiacich s užívaním domu. Z tohto dôvodu aj právna zástupkyňa žalobcu uviedla v Zápisnici o pojednávaní na strane 2: „Predstúpila právna zástupkyňa žalobcu JUDr. Andrea Vladárová, advokátka so sídlom v Žiline, ktorá po dohode so svojím klientom k veci udáva, že predmetom nároku bolo okrem iného aj zaplatenie 936,51 € s príslušenstvom, ktorú žalobu v tejto časti berie späť. Žiada v tejto časti konanie zastaviť. Ako dôvod pre čiastočné späťvzatie žaloby uvádza, že medzi stranami došlo k mimosúdnej zmiere, ktorý zmier žiadajú schváliť vo forme rozhodnutia súdu, vo forme zmierného.“ Z vyššie uvedeného vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu v konaní o vyporiadani podielového spoluvlastníctva je zrejmé, že medzi zúčastnenými stranami došlo kompletne k vyporiadani ich vzájomného spoluvlastníctva, ako aj požadovaných nákladov, ktoré si uplatňoval žalobca voči žalovanému. Uvedené finančné nároky žalobcu sa odrazili v sume, ktorú má zaplatiť žalobca žalovanému s titulom jednak vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ako aj žalobcových uplatnených finančných nárokov. Ďalším dôkazom o tejto skutočnosti je aj samotné odôvodnenie Uznesenia Okresného súdu v Žiline, ktorým bol schválený súdny zmier medzi stranami je aj samotné citovanie na strane 4 v ods. 12, kde súd konštatuje nasledovne: „Vo vyššie uvedenej sume 54.476 € je zahrnutá výška výplaty ustupujúceho spoluvlastníka a aj náklady spojené s prevádzkou nehnuteľností za predchádzajúce roky (viď žaloba), s ohľadom na výšku spoluvlastníckeho podielu žalovaného na predmete sporu.“ Vzhľadom na vyššie uvedené je teda bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalobca si uplatňuje prakticky duplicitne finančné nároky súvisiace s nákladmi na užívanie domu, hoci o týchto nárokoch už sa vzájomne dohodli a boli mu započítané pri vyporiadani podielového spoluvlastníctva. Žalovaný poukazuje na to, že podaná žaloba ako aj vydaný Platobný rozkaz sú nedôvodné vzhľadom k tomu, že ide o nedostatok podmienky konania a to, že už o tomto nároku súd rozhodoval, teda ide o vec už rozhodnutú (Res iudicata). Žalovaný žiadal, aby súd po zrušení platobného rozkazu a po nariadení pojednávania žalobu zamietol s priznaním trov právneho zastúpenia.

5. Dňa 8.10.2020 doručil žalobca vyjadrenie k odporu (č.l. 176), v ktorom k prekážke veci rozhodnutej (res iudicata) konštatoval, že procesná obrana žalovaného spočíva v tom, že uvedené finančné nároky žalobcu sa odrazili v sume, ktorú má zaplatiť žalobca žalovanému titulom jednak vyporiadavaného podielového spoluvlastníctva, ako aj žalobcových uplatnených finančných nárokov, pričom odkazuje na citáciu vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní. Zápisnica z pojednávania zo dňa 7.7.2020 neobsahuje žiadne vyjadrenie strán sporu, akú dohodu účastníci mali na mysli a že sa dohodli o spôsobe úhrady nákladov 936,51 € s príslušenstvom za obdobie od 28.1.2017 do septembra 2018 vrátane. Z obsahu zápisnice vyplýva len, že žalobca zoberie žalobu v tejto časti späť, lebo sa tak účastníci dohodli. Žalobca tak poskytuje súdu vysvetlenie, že snahou strán sporu bolo ustáliť cenu vyporiadavaných nehnuteľností, keďže do konania každá zo strán sporu predložila svoj súkromný posudok a ceny v týchto posudkoch sa líšili. Zároveň mali snahu čo najskôr zrušiť podielové spoluvlastníctvo, žalobca získať nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva, keďže vlastnil 3-tiny a

žalovaný získať čo najskôr výplatu vo finančnom vyrovnaní za spoluvlastnícky podiel 1-tiny. Dokazovanie ohľadne nákladov vynaložených zo strany žalobcu na nehnuteľnosť by vyžadovalo ďalšie odročenie pojednávania a žalobca si bol vedomý, že tento nárok môže uplatniť znova v novom konaní, netrval na jeho prejednaní a meritórnom rozhodnutí a zobral v tejto časti žalobu späť. Žalobca popiera, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k dohode o úhrade sumy 936,51 € a už vôbec nesúhlasí, že táto bola zahrnutá v sume výplaty za spoluvlastnícky podiel. Suma nákladov uplatnených zo strany žalobcu ako nákladov v širšom zmysle nemôže byť súčasťou výplaty za spoluvlastnícky podiel v nehnuteľnostiach, ku ktorým sa zrušuje podielové spoluvlastníctvo. Takáto výplata musí byť vyjadrená samostatným výrokom, čo v danom prípade nebolo splnené. Uvedený názor žalobcu je v súdnej praxi už ustálený: „Pokiaľ sa jedná o vyporiadanie zrušovaného podielu ako vyporiadanie v širšom zmysle na návrh účastníka, musí súd rozhodnúť samostatným výrokom rozsudku, nielen v rámci rozhodnutia o náhrade za spoluvlastnícky podiel (rozsudok NS ČR sp. zn. 3Cz 9/89, R 46/1991). Je tomu tak preto, že pohľadávka z dôvodu zaplata náhrady za spoluvlastnícky podiel vzniká až právoplatnosťou rozsudku. Obdobný záver je poňatý aj do rozsudku NS SR sp. zn. 2Cdo 53/2004 a v článku Zo súdnej praxe č. 3/2007. Ďalej v rozsudku NS ČR sp. zn. 22Cdo 1640/2006. V judikatúre je ustálené, že vyporiadanie zrušovaného podielového spoluvlastníctva možno vykonať ako vyporiadanie v širšom zmysle, avšak iba na návrh účastníka, alebo na základe vzájomného návrhu účastníka. Súd potom o takomto návrhu alebo o vzájomnom návrhu rozhoduje samostatným výrokom rozsudku, a nie v rámci rozhodovania o náhrade za spoluvlastnícky podiel (R 37/1982, R 40/1970, R 46/1991) - takto rozhodol aj KS v Nitre sp. zn. 25Co/53/2006. Samotný výrok súdneho zmiernu v konaní 25C/74/2018 jasne definuje žalobcovi uloženú povinnosť uhradiť sumu 54.476,- € len titulom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, a nie aj titulom úhrady nákladov súvisiacich s nehnuteľnosťou, ktorý bol uplatnený vo výške 936,51 € s príslušenstvom. O návrhu na zaplata 936,51 € s prísl. meritórne rozhodnuté nebolo, nakoľko žalobca ho na pojednávani zobral späť a súd konanie zastavil v dôsledku procesného úkonu žalobcu. Pokiaľ žalovaný z hľadiska prekážky rozhodnutej veci poukazuje na obsah odôvodnenia zmiernu v bodoch 4. a 12. uznesenia 25C/74/2018-323 zo dňa 7.7.2020, odôvodnenie rozhodnutia nie je pre súd záväzná. V konkrétnej veci navyše odôvodnenie obsiahnuté v tomto ustanovení odporuje zákonu, resp. vyššie citovanej judikatúre. Bez ohľadu na uvedené, z hľadiska posudzovania prekážky rozhodnutej veci, na ktorú poukazuje žalovaný, nie je bezvýznamná tá skutočnosť, že v tomto spore 46C/54/2020 nie je zhodný predmet konania s predmetom konania 25C/74/2018 čo sa týka žalovanej sumy 936,51 €, nakoľko nie je identické obdobie celého uplatneného nároku s nárokom uplatneným v konaní 25C/74/2018, lebo predmetom konania 25C/74/2018 bolo obdobie nárokov od 1/2017 do 9/2018, predmetom konania 46/54/2020 je obdobie nárokov od 7/2017 do 7/2020. Z uvedeného vyplýva, že nárok od 10/2018 do 7/2020 nebol nikdy predmetom konania.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 4.5.2021 (č.l. 399), v ktorom konštatoval, že bez akýchkoľvek pochybností je zrejmé, že súd v základom konaní vysporiadal spoluvlastníctvo medzi účastníkmi v širšom slova zmysle, teda vysporiadať aj všetky nároky súvisiace s nehnuteľnosťou, ktorá bola predmetom podielového spoluvlastníctva. Žalobca podal návrh na zaplata 936,51 EUR, avšak v tejto časti žalobu zobral späť. Je zrejmé a jednoznačne preukázané, že k späťvzatiu žaloby došlo z toho dôvodu, že boli vysporiadané práva súvisiace s užívaním nehnuteľnosti. Toto je zrejmé aj zo samotného vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu, ktorá vzala svoj návrh späť. K späťvzatiu žaloby by nedošlo zo strany žalobcu v tom prípade, keby nebol dohodnutý zmiernu aj o týchto nárokoch žalobcu. Tieto nároky sa odrazili vo vyplácaní podielu, kde bola uvedená suma zahrnutá do vysporiadania spoluvlastníctva. Tieto skutočnosti sú zrejmé aj zo samotnej zápisnice v konaní 25C/74/2018 zo dňa 07.07.2020. Ďalším dôkazom, ktorý potvrdzuje vyššie uvedené skutočnosti je aj odôvodnenie súdu na strane 4 v odstavci 12, kde je konštatované: „Vo vyššie uvedenej sume 54.476 EUR je zahrnutá výška výplaty ustupujúceho spoluvlastníka a aj náklady spojené s prevádzkou nehnuteľností za predchádzajúce roky (viď žaloba), s ohľadom na výšku spoluvlastníckeho podielu žalovaného na predmete sporu. Žalovaný tiež tvrdil, že konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, vo veci žiadal pripojiť spis 25C/74/2018 a vypočítať zákonného sudcu v danej veci.

7. Súd vo veci nariadil pojednávani na 26.5.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol za účasti právnych zástupcov strán sporu a v neprítomnosti žalobcu a žalovaného. Právna zástupkyňa žalobcu prednostne vzniesla námietky voči procesnému postupu súdu týkajúce sa rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o zrušení platobného rozkazu. K veci samej uviedla, že s argumentáciou žalovaného nesúhlasí, žalovaný vo svojom vyjadrení už neuviedol žiadne nové skutočnosti oproti argumentácií uvedenej vo svojom odpore. Zdôraznila, že v danej veci nejde o preukážku rozhodnutej

veci, nakoľko žaloba v časti nároku na zaplatenie bola zobratá späť a konanie zastavené, preto žalobe v prejednávanej veci žiadala vyhovieť. Právny zástupca žalovaného vo svojom prednese žiadal žalobu ako nedôvodnú a šikanóznú zamietnuť. Uviedol, že celý nárok žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi. Zdôraznil, že v základnom konaní bolo rozhodnuté aj o tomto nároku, o čom svedčí, že žalobcovia žiadali vo vyporiadaní podielového spoluvlastníctva z titulu, vyporiadania sumu 45.000 + sumu 936 Euro. Vzhľadom na dohodu, ktorá bola schválená medzi oboma zmluvnými stranami súdom, bola zahrnutá aj uvedená suma 936,50 Eur, pričom dohoda medzi stranami bola schválená súdom. Poukázal na rozdiely v znaleckom posudku predloženom stranami, kde posudok žalobcu znel na sumu okolo 160.000 eur, posudok žalobcu na sumu 254.000 eur. Vzhľadom na dohodu medzi stranami a započítanie nároku žalobcu, zobrala samotná právna zástupkyňa zobrala návrh späť. Po predbežnom právnom posúdení žiadala žalobkyňa oboznámiť s pripojeného spisu znalecký posudok, kde poukazovala na chybu znalkyne pri určení výmery nehnuteľnosti, čo má vplyv na samotnú výšku hodnoty nehnuteľnosti. Navyše žiadala vykonať obhliadku na mieste samom k žalovaným namietaným odpočtom na meračoch. Po konštatovaní súdu, že takáto procesná obrana nebola vznesená ani v písomných podaniach ani na pojednávaní, na tomto návrhu netrvala. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

8. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba OZ), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa § 137 ods. 1 OZ, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci..

10. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenie nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

11. Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ:

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané nasledujúce skutočnosti: Z uznesenia o dedičstve sp.zn. 15D/60/2017 v spojení s opravným uznesením (č.l. 7) mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaný titulom dedenia po matke, U. B., nadobudli polovicu jej spoluvlastníckeho podielu 1-ica na nehnuteľnosti evidovanej na G. Č.. XXXX P. M..Ú.. Ž., t.j. každý z nich nadobudol titulom dedenia 1-inu nehnuteľnosti. Žalobca navyše na základe darovacej zmluvy nadobudol vkladom povoleným dňa 5.1.2018 spoluvlastnícky podiel 1-ica nehnuteľnosti. Uvedené vyplýva z G. Č.. XXXX O. Č..G.. X. K. X. K. R. G. X. Č.. XXXX P. M..Ú.. Ž. (Č..G.. XXX) vyplýva, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností, t.j. v podiele 1/1-ina. Posledný titul nadobudnutia nehnuteľnosti je uvedené uznesenie Okresného súdu Žilina sp.zn. 25C/74/2018 zapísané pod Z 7263/2020.

14. Žalobca sa v konaní domáha nároku podielového spoluvlastníka na uhradenie nákladov spojených s užívaním nehnuteľnosti voči žalovanému, a to pomerne k výške jeho spoluvlastníckeho podielu. Podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Podiel nevyjadruje určitú časť spoločnej veci, ku ktorej by bol spoluvlastník oprávnený vykonávať svoje vlastnícke právo. Vyjadruje právne postavenie spoluvlastníka k ostatným spoluvlastníkom a určuje, akým spôsobom (presnejšie v akej miere) sa spoluvlastníci počas trvania tohto spoločného vlastníctva podieľajú na správe spoločnej veci, na nákladoch na ňu

vynaložených, na úžitkoch z nej a pod. Podiel má dôležitý význam aj v prípade zániku podielového spoluvlastníctva. Spoluvlastníkovi prislúchajú práva a povinnosti k spoločnej veci podľa pomeru jeho podielu k podielom ostatných spoluvlastníkov. Vec, ktorá je predmetom spoluvlastníctva, sa počas trvania spoluvlastníctva medzi spoluvlastníkmi reálne (fakticky) nerozdeľuje, ale nerozdelená zostáva spoločnou pre všetkých spoluvlastníkov. Za trvania spoluvlastníctva spoluvlastnícky podiel určuje najmä to, akou mierou sa spoluvlastníci podieľajú na užívaní spoločnej veci, prípadne na jej úžitkoch a prírastkoch, ako majú prispievať na náklady vynaložené na vec, ako aj na náklady spojené s jej užívaním a udržiavaním. Napr. spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti neznamena, že by sa vlastnícke právo spoluvlastníka vzťahovalo len na určitú konkrétnu časť tejto nehnuteľnosti. Na tom nič nemení ani prípadná dohoda spoluvlastníkov o spôsobe a rozsahu užívania spoločnej veci jednotlivými spoluvlastníkmi, v ktorej sa spoluvlastníci dohodli, kto bude tú-ktorú časť nehnuteľnosti užívať. Takáto dohoda platí len medzi spoluvlastníkmi a nemá vplyv na rozdelenie ideálnych podielov podľa zákona.

15. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov a v kontexte žaloby vyplýva, že si voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie sumy vodného a stočného za obdobie od 4.9.2017 do 11.3.2020, celkovo uhradených v sume 744,43 Eur. Z tejto sumy si žalobca uplatnil nárok na úhradu sumy 186,11 Eur, čo predstavuje 1-inu vzhľadom k podielu žalovaného. Žalobca vynaloženie nákladov titulom vodného a stočného na predmetnej nehnuteľnosti a ich úhrady preukázal faktúrami a platobnými príkazmi.

16. Za plyn a vykurovanie si uplatnil náhradu nákladov za obdobie od 31.7.2017 do 9.7.2020, celkovo v sume 4.993,58 Eur za obdobie od 31.7.2017 do 9.7.2020. Z tejto sumy si žalobca uplatnil nárok na úhradu sumy 1.248,40 Eur, čo predstavuje 1-inu vzhľadom k podielu žalovaného. Vynaloženie nákladov na vykurovanie a plyn žalobca preukázal faktúrami a potvrdeniami o ich úhradách.

17. Za sporák si uplatnil žalobca úhradu nákladov za obdobie od 15.8.2017 do 31.5.2020, a to celkovo v sume 237,90 Eur. Z tejto sumy si žalobca uplatnil nárok na úhradu sumy 118,95 Eur, čo predstavuje 1-icu vzhľadom k podielu žalovaného. Vo vzťahu k výške spoluvlastníckeho podielu si mal žalobca uplatniť sumu 59,48 Eur. Žalobca si však tento nárok uplatnil voči žalovanému s ohľadom na výšku jeho spoluvlastníckeho podielu, ale v jednej polovici, čo nijako neodôvodnil. Samotné vynaloženie nákladov na vykurovanie a plyn žalobca preukázal faktúrami a potvrdeniami o ich úhradách.

18. Za elektrinu si žalobca uplatnil náhradu nákladov za obdobie od 15.8.2017 do 31.5.2020, a to celkovo v sume 71,25 Eur. Z tejto sumy si žalobca uplatnil nárok na úhradu sumy 36,24 Eur, čo nepredstavuje 1-inu vzhľadom k podielu žalovaného, nakoľko súčet jednotlivých podiel je 71,25 Eur a 1 k podielu žalovaného predstavuje sumu 17,81 Eur. Žalobca si tento nárok uplatnil voči žalovanému s ohľadom na výšku jeho spoluvlastníckeho podielu, ale v jednej polovici, čo nijako neodôvodnil. Samotné vynaloženie nákladov na vykurovanie a plyn žalobca preukázal faktúrami a potvrdeniami o ich úhradách.

18. Za výmenu expanzomatu si žalobca uplatnil sumu 330,- Eur, ktorej vyúčtovanie a úhradu preukázal účtovnými dokladmi. Z tejto sumy si žalobca uplatnil nárok na úhradu sumy 82,50 Eur, čo predstavuje 1-inu vzhľadom k podielu žalovaného.

19. Celková suma vykonaných úhrad žalobcom predstavuje 6.377,16 Eur. Z tejto sumy vykonaných úhrad spojených s údržbou a užívaním nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovaného si voči žalovanému uplatnil náhradu nákladov v pomere k jeho spoluvlastníckemu podielu, t.j. v 1-ine, čo predstavuje sumu 1.594,29 Eur. V zmysle žaloby si žalobca uplatnil chybné 1-inu nároku sumu 1.672,20 Eur, nakoľko pri položkách elektrina a plyn - sporák si uplatnil vyššie sumy (viď odsek 17 a 18 odôvodnenia).

20. Súd mal uvedené platby vykonané žalobcom za nesporné, nakoľko žalovaný samotné úhrady žalobcom vykonávané titulom nevyhnutnej údržby nehnuteľnosti nespochybnil. Uvedené tiež vyplýva z priložených listinných dôkazov.

21. Zo žaloby vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 25C/74/2018 (č.l. 250) vyplýva, že žalobca si v uvedenom konaní uplatnil dva nároky, a to žiadal zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti zapísanej na G. Č.. XXXX P. M..Ú.. Ž., kde bol žalovaný podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti v podiele 1-ina a zároveň si uplatnil nároky podielového spoluvlastníka za užívanie

nehnutelnosti vo výške 936,51 Eur. Žalobca žiadal, aby mu súd prikázal do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti s povinnosťou vyplatiť žalovaného sumou 41.500,- Eur.

22. Porovnaním žaloby vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 25C/74/2018 mal súd za preukázané, že v uvedenom konaní si žalobca uplatnil nárok na úhradu nákladov za vodné a stočné za obdobie od 24.2.2017 do 26.9.2018, z toho za obdobie od 4.9.2017 do 22.8.2018 si uplatnil rovnaký nárok aj v tomto konaní. Išlo tak o nárok na úhradu sumy 367,63 Eur, čo k podielu žalovaného (1/4-ina) predstavuje sumu 91,91 Eur. Okrem toho si v konaní sp.zn. 25C/74/2018 uplatnil aj nárok na náhradu nákladov za vykurovanie za obdobie od 28.4.2017 do 26.9.2018, pričom za obdobie od 31.7.2017 do 26.9.2018 si uplatnil rovnaký nárok aj v tomto konaní. Išlo tak o nárok na úhradu titulom vykurovania v sume 2181,79 Eur. Vo vzťahu k podielu žalovaného ide o sumu 545,45 Eur. Za sporák si v konaní 25C/74/2018 uplatnil nárok na zaplatenie sumy 112,28 Eur za obdobie od 5.6.2017 do 12.8.2018, pričom v tomto konaní si opätovne uplatnil nárok za obdobie od 15.8.2017 do 12.8.2018 v sume 93,9 Eur, čo k podielu žalobcu predstavuje sumu 23,48 Eur. Za elektrinu si v konaní 25C/74/2018 uplatnil nárok na zaplatenie sumy 38,31 Eur za obdobie od 8.6.2017 do 12.8.2018, pričom v tomto konaní si opätovne uplatnil nárok za obdobie od 15.8.2017 do 12.8.2018 v sume 27,18 Eur, čo k podielu žalobcu predstavuje sumu 6,80 Eur. Spolu si tak žalobca uplatnil duplicitne nárok na zaplatenie sumy 667,64 Eur.

23. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 7.7.2020 vyplýva, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 936,51 Eur späť s odôvodnením, že strany sporu sa mimosúdne dohodli o predmete sporu a žiadajú schválenie vo forme súdneho zmiernu, ktorého obsah a znenie strany sporu zhodne nadiktovali do zápisnice.

24. Z uznesenia o schválení zmiernu Okresného súdu Žilina sp.zn. 25C/74/2018 zo dňa 7.7.2020 v spojení s opravným uznesením (č.l. 133 a nasl.), právoplatné dňa 14.7.2020 (vyplýva z pripojeného spisu 25C/74/2018), mal súd za preukázané, že podielové spoluvlastníctvo strán sporu bolo zrušené a nehnuteľnosť bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalobcu, Ing. Miloša Habánika. Titulom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva bol žalobca povinný vyplatiť žalovanému sumu 54.476,- Eur. Z odseku 12 odôvodnenia vyplýva, že vo výške odplaty ustupujúceho spoluvlastníka sú zahrnuté aj náklady za predchádzajúce roky vyplývajúce zo žaloby. V tejto časti súd poznamenáva, že je pravdou tvrdenie žalobcu, že súd nie je viazaný odôvodnením rozhodnutia, ale iba výrokom, z ktorého vyplýva zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, výška vyporiadacieho podielu ako aj zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 936,51 Eur v dôsledku späťvzatia žaloby, pričom zastavenie konania z dôvodu späťvzatia žaloby nesporne vyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní ako aj samotného odôvodnenia uznesenia o schválení zmiernu.

25. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu, že v danej veci nejde o prekážku veci rozhodnutej sa súd s týmto názorom stotožňuje, nakoľko z procesného hľadiska je nutné konštatovať, že konanie o nároku žalobcu vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 25C/74/2018 v časti o zaplatenie sumy 936,51 Eur bolo zastavené v dôsledku späťvzatia, pričom zastavenie konania z uvedeného dôvodu netvorí prekážku veci rozhodnutej. Na druhej strane súd poznamenáva, že išlo o konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, kde sa žalobca ako podielový spoluvlastník domáhal tzv. širšieho vyporiadania osobitným výrokom súdu, v ktorom by boli zohľadnené náklady žalobcu vynaložené na spoločnú nehnuteľnosť. Zo samotného kontextu žaloby a listinných dôkazov ako aj tvrdení strán sporu v tomto konaní vyplýva, že stranami sporu boli predložené dva znalecké posudky s odlišným ohodnotením nehnuteľnosti. Samotná výška ohodnotenia nehnuteľnosti však bola ustálená stranami sporu, nakoľko dospeli k dohode schválenej súdom vo forme súdneho zmiernu. Pôvodne žalobca žiadal, aby výška vyporiadacieho podielu bola 41.500,- Eur. Zo žalovaným predloženého znaleckého posudku vyplýva hodnota nehnuteľnosti 251.000,- Eur, a tak hodnota za spoluvlastnícky podiel vo výške 1-iny predstavuje sumu 62.750,- Eur. Strany sporu však dospeli k zmierlivému riešeniu a dohodli sa na sumu 54.476,- Eur, ktorá mala zahŕňať aj tzv. širšie vyporiadanie, t.j. aj náklady vynaložené žalobcom na nehnuteľnosť. Práve túto skutočnosť súd považoval za potrebné zohľadniť a posúdiť v kontexte morálnej nárokovateľnosti. Z formalistického hľadiska je možné dať za pravdu žalobcovi, že o jeho nároku na širšie vyporiadanie súd nerozhodol osobitným výrokom, a tak neexistuje prekážka pre opätovné uplatnenie nároku v samostatnom konaní. Pozornosti súdu však neunikol fakt, že žalobca sa dňa 7.7.2020 dohodol pred súdom so žalovaným o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, kde samotné strany sporu si určili hodnotu vyporiadacieho podielu, pričom s ohľadom na to, že išlo k dohode strán sporu, súčasťou výšky vyporiadacieho podielu mali byť aj vzájomné

plnenia, predovšetkým nárok žalobcu na úhrady spojené s nehnuteľnosťou. Z tohto dôvodu žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie späť. Táto skutočnosť nepochybne vyplýva z odôvodnenia uznesenia o schválení zmiernosti súdom, ktorého obsah v čase rozhodovania súdu neodporoval zákonu ani dobrým mravom. Dobrým mravom však podľa názoru súdu odporuje žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní, a to konkrétne v časti duplicitne uplatnených nárokov v sume 667,64 Eur (viď odsek 22 odôvodnenia). Je totiž zrejmé, že žalobca obratom po schválení zmiernosti, ešte pred jeho právoplatnosťou vyzval žalovaného na ďalšie úhrady spojeného so spoločnou nehnuteľnosťou, čo vyplýva z výzvy žalobcu zo dňa 13.7.2020 (č.l. 115), pričom žaloba bola doručená súdu bezprostredne dňa 15.7.2020, kedy podľa názoru súdu nemohlo dôjsť ani k adekvátnej reakcii žalovaného na túto výzvu a tiež uplynutiu ním stanovenej 3-dňovej lehoty na plnenie určenej vo výzve. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že späťvzatie žaloby v časti uplatnených nákladov bolo vykonané v dôsledku snáh o čo najskoršie rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva s vedomím, že tento nárok si môže znova uplatniť v novom konaní. Súd však v kontexte oboch prejednávanych vecí považoval tento postup žalobcu za špekulatívny, keď na jednej strane malo dôjsť k dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle, no z procesného hľadiska v tejto časti nároku bolo konanie zastavené. Žalobca obratom využil príležitosť sa od žalovaného domáhať zaplatenia nákladov už uplatnených v konaní 25C/74/2018 a navyše si uplatnil v tomto konaní aj ďalšie náklady za nehnuteľnosť, ktoré doposiaľ neboli predmetom súdneho konania. Súd má totiž za nesporné, že z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp.zn. 25C/74/2020 vyplýva, že strany sporu sa dohodli o predmete sporu a v dôsledku dohody o hlavnom predmete sporu, dospel žalobca k späťvzatiu žaloby. Osobitne súd v odseku 12 odôvodnenia uznesenia o schválení zmiernosti konštatoval, že v sume 54.476,- Eur je zahrnutá výška výplaty ustupujúceho spoluvlastníka a aj náklady spojené s prevádzkou nehnuteľnou za predchádzajúce roky v zmysle žaloby. Ak by uvedené tvrdenie nevyplývalo z obsahu pojednávania, súd by nemal dôvod konštatovať tieto skutočnosti v odôvodnení uznesenia. Strany sporu, a to predovšetkým žalobca, túto skutočnosť nerozporovali, aj keď im takáto možnosť vyplýva z § 224 CSP, t.j. žalobca mohol požiadať o opravu odôvodnenia uznesenia. Z obsahu spisu síce vydanie opravného uznesenia vyplýva, no iba k chybe v písaní v záhlaví uznesenia. Súd má preto za to, že skutočnosť uvedená v odseku 12 nebola medzi stranami sporná a nároky uplatnené v tomto konaní sú považované za čiastočne duplicitné, o ktorých síce nebolo rozhodnuté samostatným výrokom súdu, no boli zahrnuté vo výške vyporiadacieho podielu.

26. S ohľadom na uvedenú skutočnosť, súd žalobu v časti duplicitne uplatnených nárokov vo výške 667,64 Eur posudzoval, či ich uplatnenie žalobcom v tomto konaní nie je v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy (boni mores) sa v súdnej praxi využívajú ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Hoci sú dobré mravy zákonným pojmom, a teda majú normotvornú funkciu, nie sú definované zákonom. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu „dobré mravy“ patrí vždy od prípadu k prípadu sudcovi (pozri R 88/1998). Zmyslom ustanovenia § 3 ods. 1 OZ je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom. V praxi ide o prípady, keď výkon práva je formálne v súlade so zákonom (právom), ale jeho cieľom je dosiahnutie iného výsledku, než dotknutá právna norma vo všeobecnosti predpokladá. Následkom výkonu práva a povinnosti v rozpore s dobrými mravmi je neposkytnutie ochrany práva, resp. odopretie autoritatívneho rozhodnutia súdu potrebného na vznik právneho vzťahu medzi oprávnenou a povinnou osobou (pozri Ro NS ČR z 28. 6. 2000, sp. zn. 23 Cdo 2060/1998). Ak výkon práva, ktorý je objektívne v rozpore s dobrými mravmi, spočíva v konaní právneho úkonu, je tento právny úkon tiež neplatný pre rozpor s dobrými mravmi § 39 OZ, a to aj v prípade, že samotný obsah tohto úkonu nie je v rozpore s dobrými mravmi. Ak ide o dvojstranný právny úkon, je právny úkon neplatný v prípade, že v rozpore s dobrými mravmi je konanie oboch strán (Ro NS ČR z 21. 8. 2000, sp. zn. 22 Cdo 871/2000). Zásada dobrých mravov má dosah i na zmluvné vzťahy, ktorých účastníci využili v rámci zmluvnej autonómie možnosť odchýliť sa od dispozitívnej normy (pozri § 2 ods. 3 OZ), ale dosah zmluvného konsenzu na právne postavenie jednej zo strán zmluvy je výrazne negatívny. Vo všeobecnosti možno povedať, že ustanovenie § 3 ods. 1 OZ predstavuje korekciu starej zásady rímskeho práva, že kto užíva svoje právo, nikomu nekrivdí (qui suo iure utitur, nemini facit iniuriam). Súd dospel k záveru o rozpore nároku žalobcu k duplicitne uplatnenej sume 667,64 Eur s dobrými mravmi, a to na základe vyššie konštatovanému záveru súdu vo veci 25C/74/2018, kedy tento nárok žalobcu mal byť v zmysle súdom schváleného zmiernosti zahrnutý do výšky vyrovnávacieho podielu titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Súd má za to, že v takomto prípade nemožno opakovane uplatnenému nároku žalobcu, ktorý bol na základe vzájomnej dohody započítaný do vyporiadacieho podielu, priznať právnu ochranu,

i keď sa formálne jeho nárok neprieči zákonu. Súd je toho názoru, že aj výkon práva, ktorý je v súlade so zákonom môže byť rozporný s dobrými mravmi, čo vzhladol práve v prejednávanej veci v časti uplatnenej sumy 667,64 Eur. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 144/2010, v zmysle ktorého: „V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené ustanovenie umožňuje súdu posúdiť vec v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť právnu ochranu uplatňovaného práva. Aplikácia tohto ustanovenia umožňuje aj zásah do výkonu už existujúceho práva vyplývajúceho z občianskoprávných vzťahov, nemôže ale viesť ku vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá totiž vlastnú priamu normotvornú platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie iných ustanovení.“

27. K argumentácii žalovaného, že celá žaloba je v rozpore s dobrými mravmi, pretože sa strany sporu dohodli o všetkých nárokoch spojených s nákladmi vynaloženými žalobcom na pôvodne spoločnú nehnuteľnosť, súd poznamenáva, že rozpor celého nároku nevzhladol, a tak žalobu ako celok súd nemohol zamietnuť. Súd môže vychádzať iba zo stavu faktického a právneho v čase rozhodovania súdu, nemôže prihliadať na akékoľvek vyhlásenia strán, ktorého majú za následok vzdanie sa budúcich nárokov, či nárokov, ktoré neboli predmetom sporu v čase rozhodovania súdu. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 25C/74/2018 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie nákladov spojených s nehnuteľnosťou vo výške 936,51 Eur, pričom z tejto sumy si v konaní 46C/54/2020 opätovne uplatnil iba sumu 667,64 Eur. V konaní 25C/74/2018 si žalobca uplatnil aj iné úhrady, ktoré neboli predmetom žaloby vo veci 46C/54/2020. Z obsahu rozhodnutia vo veci 25C/74/2018 vyplynulo, že do výšky vyporiadacieho podielu boli zahrnuté aj náklady spojené s nehnuteľnosťou vyčíslené v žalobe. Z uvedeného je preto zrejmé, že ďalšie nároky, t.j. nároky, ktoré neboli uplatnené vo veci 25C/74/2018 nemohli byť predmetom vyporiadania. Preto súd nárok žalobcu v jej zostávajúcej časti považoval za dôvodnú a žalobe v časti o zaplatenie sumy 1.004,56 Eur vyhovel. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

28. Žalobca si okrem istiny uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 17.7.2020, t.j. po uplynutí troch dní od obdržania výzvy. Súd mal za preukázané, že elektronicky bol výzva doručená žalovanému dňa 13.7.2020, t.j. lehota 3 dní uplynula 16.7.2020, a tak sa žalovaný dostal do omeškania nasledujúcim dňom, t.j. 17.7.2020. S ohľadom na uvedené súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.004,56 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.7.2020 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Výška úroku z omeškania v čase omeškania je súdu známa z jeho činnosti.

29. Súd v závere považuje za potrebné vyjadriť sa k námietkam žalobcu k procesnému postupu súdu, ktorý predstavuje rozsiahlu a ťažkovú argumentáciu žalobcu, obsiahnutú predovšetkým v prednese právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní dňa 26.5.2021, ktorá smerovala predovšetkým voči procesnému postupu súdu. Uvedený prednes súd z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania prerušil. Až na výzvu súdu sa právna zástupkyňa stručne vyjadrila k samotnému predmetu sporu. K prerušeniu právnej zástupkyne žalobcu v danom prednese súd dospel z dvoch dôvodov, a to predovšetkým preto, že prednes bol na pojednávaní doručený súdu a protistrane v písomnej podobe a smeroval voči postupu súdu v rozhodovaní o sťažnosti voči uzneseniu, ktorým vyšší súdny úradník uznesením rozhodol o zrušení platobného rozkazu. Súd prednes právnej zástupkyne žalobcu považoval v danom štádiu konania za nadbytočný. Súdu nie je zrejmé, čo rozsiahlym prednesom napádajúcim procesný postup súdu právna zástupkyňa žalobcu mienila. Podstatná časť tohto prednesu bola obsahom ústavnej sťažnosti žalobcu, o ktorej rozhodol Ústavný súd SR sp.zn. II. ÚS 83/2021. V prvom rade súd konštatuje, že v danej veci je právoplatne rozhodnuté o sťažnosti žalobcu uznesením zo dňa 7.12.2020, právoplatným dňa 19.1.2021. Súd nemá zákonné možnosti ani v prípade, ak by hypoteticky prihliadol na argumentáciu žalobcu, zvrátiť právoplatné rozhodnutie, ktorým zrušil platobný rozkaz. V danom prípade neexistuje riadny ani mimoriadny opravný prostriedok, ktorým by súd prvej inštancie mohol daný stav zvrátiť. Navyše, súd prvej inštancie zdôrazňuje, že sa s právnym názorom, ktorý vyjadril v uznesení zo dňa 7.12.2020 plne stotožňuje a považuje ho za správny a v súlade so zákonom. K základnej námietke o nedoručení vyjadrenia žalovaného k sťažnosti súd poznamenáva, že zákon (Civilný sporový poriadok) osobitne neupravuje povinnosť súdu doručovať vzájomné vyjadrenia strán sporu v konaní o sťažnosti. I samotný Ústavný súd SR v uznesení, ktorým ústavnú sťažnosť žalobcu odmietol, v odseku 25 odôvodnenia konštatoval: „Ustanovenia § 239 a nasledujúce Civilného sporového

poriadku o sťažnosti explicitne nezakotvujú povinnosť konajúceho súdu doručiť sťažnosť, prípadné vyjadrenie k sťažnosti alebo iné, ďalšie podanie protistrane ani povinnosť umožniť stranám vyjadriť sa k takýmto podaniam. Absencia výslovnej právnej úpravy o potrebe vytvorenia priestoru sporovým stranám na oboznámenie sa s podaniami protistrany a možnosti vyjadriť sa automaticky neznamená, že v sťažnostnom konaní sa princíp kontradiktórnosti neuplatňuje. Pokiaľ však ide o dôsledky opomenutia konajúceho súdu doručiť vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľovi, tu ústavný súd poukazuje na to, že takéto pochybenie v postupe súdu nemožno bez ďalšieho považovať za porušenie dosahujúce ústavnoprávny rozmer, ale je potrebné vyhodnotiť ho s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu.“ Druhým dôvodom, pre ktorý súd nepovažoval za potrebné poskytnúť nadbytočný priestor pre námietky žalobcu voči procesnému postupu súdu, je samotná hospodárnosť konania a s ňou spojená limitovaná právomoc prvoinštančného súdu, ktorý nemá kompetenciu o takýchto procesných námietkach rozhodnúť. Uvedený súd vyhodnotil ako odvolacie námietky žalobcu, o ktorých v danom štádiu konania a predovšetkým súdu prvej inštancie, neprináleží rozhodnúť. K zhodnému záveru dospela vo svojom prednese aj právna zástupkyňa žalobcu, keď uviedla, že „...existuje ešte možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, v rámci odvolacieho konania“. V závere súd zdôrazňuje, že je evidentné, že právna zástupkyňa žalobcu odlišne interpretuje závery rozhodnutia ústavného súdu v prejednávanej veci. K danej veci súd iba stručne poukazuje na odôvodnenie citovaného rozhodnutia, a to predovšetkým odseky 22 a 23, v ktorom konštatoval, že: „Okresný súd sa námietkami sťažovateľa riadne zaoberal a konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval, jeho úvahy sú logické, a preto aj celkom legitímne, právne akceptovateľné a ústavne konformné. Navyše, ani názor kontroverzný (s ktorým možno aj nesúhlasiť), ak je riadne odôvodnený, nemá intenzitu ústavného porušenia základného práva (I. ÚS 511/2016). Ústavný súd v danej veci nemá teda žiaden dôvod a ani oprávnenie na prehodnocovanie právnych a skutkových záverov tohto súdu, ktoré sú opísané v napadnutom uznesení. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (m. m. III. ÚS 209/04, III. ÚS 108/2018). O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06). Takéto pochybenie v ústavnoprávnom zmysle však ústavný súd v napadnutom uznesení okresného súdu nezistil. Nesúhlas sťažovateľa s obsahom napadnutého uznesenia nie je dôkazom o jeho neústavnosti a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor všeobecného súdu svojím vlastným.“ K samotnej oprávnenosti žalovaného podať odpor osobou na to oprávnenou z mandátnej zmluvy sa rovnako ústavný súd vyjadril v predmetnom uznesení, čo však súd prvej inštancie nepovažuje za potrebné opakovať. Súd prvej inštancie s ohľadom na uvedené považuje svoj procesný postup za správny, nemajúci znaky svojevôle či nedbalosti, no predovšetkým otázka právneho posúdenia voči týmto námietkam žalobcu súdu prvej inštancie v tomto štádiu konania neprináleží.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP:

1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Súd tak s poukazom na cit. ust. § 262 ods. 1 CSP o trovách konania rozhodol v zmysle zásady úspechu v konaní. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 1.672,20 EUR s úrokom z omeškania. Žalobcovi súd priznal nárok na zaplatenie sumy 1.004,56 Eur. Procesný úspech žalobcu je teda vo výške 60,07 % (1.004,56 EUR/ 1.672,20 EUR x 100%). Procesný úspech žalovaného je vo výške 667,64 EUR. Vzhľadom k predmetu konania je to 39,93 % (667,64 EUR / 1.672,20 EUR x 100%). Čistý procesný úspech žalobcu s prihliadnutím na jeho procesný neúspech je vo výške 23,14 % (60,07 % - 39,93 %). Preto je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 23,14 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.